

Előfizetési árak: Egy évi ára ... 4 frt. Fél éves ... 2 frt. Negyed éves ... 1 frt.

CSABOLCS.

Vegyész tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

(Egyes szám ára 10 kr.)

Hirdetési díjak: Minden 4 hasznos ponttal egyenként ... 5 kr., többesével ... 4 kr.

Hirdetések felvételenk ifj. Czukor Márton fűszerkereskedésében, a nagy czukrárszda épületben.

A munkások érdekében.

A munkásosztály hazánkban sok ideig képviselte a kasztrrendszert, s még jelenleg a felvilágosodásnak XIX-ik századában is akadnak oly balgák, kik kicsinyelve mondják ki e szót: mesterember. Pedig ellenkezőleg a tiszteltnök egy nemével kellene viseltetnünk azon osztályt iránt, melynek érdemei ugy a multban, mint a jelenben vannak.

A szabadság harczaiban a munkásosztály képviselte a többséget, ott harcolt, ott küzdött a vértanuk soraiban, s midőn lehallott a függöny, visszatértek újra tüzhelyeikhez, folytatra az ipar művelését. És ez érdem. Tapasztaltuk azt mindig és tapasztaljuk jelenleg is, hogy a mai kereskedői szellemű világban az ipar emelőgeje az országok jóvoltának.

A mely államban az ipar pang, ott a szegénység a jelszó, a nyomor a mindennapi kenyer. Munka nélkül nincs előmenetel, nincs emelkedés.

Ellenkezőleg, hol az iparosok vannak túlsúlyban, ott van Eldorádó, ott van a boldogság, megelégedés és gazdagság. Példa reá Amerika. Az Egyesült Államok csak azóta vitta ki a minden tekintetben megillető „boldog állam” elnevezését, mióta kimondta határozatilag, hogy: tisztelet a munkásosztálynak. Ott a munka nem szegénység, ellenkezőleg — dicsőség.

Sohsem láthatjuk oly magasztos világitásban a munka nagyságát, mint épen Amerikában, hol a semmittevése egy a halállal, míg az élelmet munkával kereső egyén biztosítva van a nélkülözésektől. Mert a hol elismerik a munka érdemét, ott meg is tudják azt jutalmazni.

És nálunk? Hiába volna minden leplezetés, nem lehetne eltagadnunk, hogy talán sehol sincsen oly kis mértékben elismerve az ipar fensége, mint nálunk.

A külföldön képviselőket, hivatalnokokat ad a munkásosztály, s mindez természetesen, míg nálunk ha akad is egy-kettő, kit a véletlen felelem — guntárgyává lesz. Lenézik sokan — tisztelet a kivételnek! — azon osztályt, mely épít, keres, munkálkodik számukra. A természet, jog, igazság törvényei szerint pedig tisztelettel tartozunk azoknak, kikről csak jól nyérünk.

Nem lehet itt eltagadnunk azt sem, hogy az országgyűlés tett már lépéseket az ipar emelésére, de bár a szó messze hangzott, kevés viszhangra ta-

lált, pedig az élet, a mindennapi tapasztalás, a munka mellett bizonyít.

Ismertjük el azt, a mit megtagadni nem lehet, nem szabad: az ipar fenségét; ne szegyeneljük kezelnek nyujtani azoknak, kik ezt munkával és szorgalommal kiérdemelték; mondjuk ki az Egyesült Államok példájára: tisztelet a munkásosztálynak. Ez által megadjuk az iparnak az első lendületét, magunk számára pedig biztosítjuk a jelen és utókor — elismerését!

Pataky Árpád.

A delegatiók elé terjesztendő közös költségvetési előirányzat főbb tételai a következők:

Szükséglet.

1. Külügyminiszterium: rendez 4 millió 299,180 frt. rendkívüli 38,800 frt. összesen 4,337,980 frt.

2. Hadügyminiszterium: rendez (szárazföldi és tengeri hadsereg) 99 millió 997,963 frt. rendkívüli 13 millió 607,711 frt; összesen 113 millió 605,674 frt.

3. Közös pénzügyminiszterium: rendez, 1,854,564 frt. rendkívüli, 1050 frt; összesen 1,855,614 frt.

4. Számvevőszék: rendez, 129,670 frt. Az összes szükséglet tesz: rendez, 106 millió 281,377 frt, rendkívüli 13,647,561 frt; összesen 119,928,938 frt. Ebből levonva a fedezetet, mely tesz 5,679,730 frt, marad nettó szükséglet, rendez, 100,601,647 frt, rendkívüli 13,647,561 frt, összesen 114,249,208 frt.

Vámjövdelem előirányzatok a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országoktól illetőleg 17,847,000 frt. A magyar korona országaira 2,602,000 frt., összesen 20,449,000 frt.

Levonva a kezelési költségeit, a birodalom mindkét felelő 1,850,000 frt összeggel marad főlőleg 18,589,000 frt.

Ebből levonva az osztrák birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok foglaltatott adó restitúcióját 6,500,000 forintnyi összegben és a magyar korona tartományait 1,000,000 forint; összesen 7,500,000 forint; marad tiszta vámjövdelemi főlőleg: 11,089,000 frt. Ezen összeget levonva a szükségletből, marad az összes szükséglet: rendez 89,502,647 frt, rendkívüli 13,647,561, összesen 103,150,208 forint.

Ebből a magyar kincstár terhére eső 2% tesz: rendez 1,790,052,44 frt; rendkívüli 272,951,43 frt, összesen 2,063,004, frt.

Az így megmaradt összegből, mely tesz: 87,712,594, frt, rendkívüli 13,374,609,25 frt, összesen 101 millió 87,203,44 frt, tesz az osztrákok 70%-ka rendez 61,398,815,44 frt, rendkívüli 9,362,226,48 frt., összesen 70,761,042,92 frt; a Magyarországra eső 30%- pedig tesz rendez 26,313,798,96 frt, rendkívüli 4,012,382,52 frt, összesen 30,326,161 frt.

Fedezet:

1. Külügyminiszterium 1,157,500 frt.
2. Hadügyminiszterium 4,518,475 „
3. Közös pénzügyminiszterium 2,995 „
4. Számvevőszék 800 „

Összesen: 5,679,730 frt.

A bosnyák és hercegovinai menekültek

felsegelésére szükségessé vált költségeik iránti póthitelben 1875 évre 475,910 frt 9 kr. 1876 ra pedig 519 ezer 826 forint 52 kr. kérétek.

A vetéseket tisztító fergek érzékeny károkat okoznak az ország különböző részeiben. Baranyamegyében a buzavetéseket egy eddig még soha nem látott ferge pusztítja; Zala-Apátinói példányokat is küldtek a vetések e felélem ellenségéből, ugy szinten mutatványt a ferge által megromlott növényeket és gyökereket is. Ezek illetékes szakfériak rendelkezésére bocsátattak, hogy lehetőleg felvilágosított nyerjen a gazdaközönség ez új ellenségéről s kiirtásának módjáról; a tudósító sorakból közülük a következők:

„Mi ugyanazon szerencsételen helyzetben vagyunk, mint ama pestmegyeiek, ugyanazon kártekon fergek pusztítják vetéseinket. A zalavári apátiságnak zalavölgyi gazdaságai- ban e fergek tömérdek kárt tettek a rozskában, de csupán azokban, melyek buza után következtek. Már oszkar kezdték meg a pusztítást, mely alkalommal a kiveszett területet mely eke barázdával jól elkülöníttem, és egy időre a fergek terjedése meg is akadt, de utóbb mégis tovább halottak és dacára a kemény tél hidegnek és a nagy mennyiségű hó nyománál, tavaszra még inkább elszaporodtak és folytatták pusztításukat. Az ily kiveszett helyekbe, amennyire lehetett, kapás növényt ültettem, de vettem zabot is (mely eddig még tartja magát), továbbá árpát és tavasi rozost.

A legelsőben vetett tavasi rozost, melytök föltekra csak föllet vettem és bebőrönaltam, és a nagyobb darabokon is, hol több ekével forgattam, részben ismét megtá- madták ugyan, de mégis kisebb mértékben; azonban a tábla másik felét, mely előbb is teljesen kiveszett s ekével mélyen fel volt szántva, és így újól bevetve, s mely igen szépen kikelt, tökéletesen megették. Egy másik táblát árpaával vettem be, ez is szépen kikelt, s midőn már a földet is elárnyékolta, elkezdtek a fergek a pusztítást, és felét már tonkretették. Most — nem tudom, minek tulajdonítsam — néhány nap óta alább hagyták a pusztítást.

E fergek jelenleg is még olyanok, mint oszkar és kora tavasszal voltak, azon külön- séggel, hogy most kétszer akkorrak. Négyféle ilyen ferge van; soklábu fekete és sárga, de ezek nem oly veszedelmesek és nem is oly számosak: hanem a szürke, fekete pöttyös és ugyanilyen egészen fekete hatlábuak, görbe előlával vagy szarvval ellátva, — ezek viszik végbe a nagy pusztítást, belefürödnek a gyökerekbe, megrágnák és így a földre fektetik, aztán a növény hajtását behúzzák magukhoz s úgy fölemesztik, hogy az egész növénynek nyoma sem marad.

A szakfériak és gazdasági egyetkek jól ténnek, ha ezen kártekon fergeket figyel- mökre méltatnak s kiirtásukra kísérleteket tette, ezek eredményét hírlapok utján a gaz- daközönségnek tudomására juttatnak.”

A házi ipar fejlesztése érdekében.

A következő felhívást tettük: Magyar- ország minden rendű és rangu honfaihoz és bouleányihoz.

— Igen, igen Ilfaty ur, — zudult rám a sereg, — daloljon valami szépet.
— No hát jó, de aztán esendessé legyen.
Az is lett.

Az igazgatót intett kézevel, s a rhögő had rögton elcsendesült, mire aztán elénekeltem nekik „Szekeres András”-t.

Ez volt ám a dal! De most nem is nevetett senki, sőt valamennyien felkiáltó jelek- ké váltözta, csodálkoztak, hogy lakozhat- tók földi hüvelyben ily világrágósó égi hang? Különben is is igyekeztem kitenni magamért, s ugy tetszett, mintha ily szépen dalolni még magamat se hallottam volna soha.

Szegény Ida kisasszony! majd agyon- tapsoltta magát örömben.

Aztán a dallásnak is vége lett; azon- ban én már hiába szabadkoztam, hogy tán még se leszek én színész, tán csak bejuthat- tók még a kollegiumba (ha a fa árát lefizet- tük sat. sat.), mindhiába: ugy az egész társaság, mint Ida kisasszony annyira kabátomba fogódzott, hogy nyakamban már-már csak a gallér maradt, szárnyai hangos recsegéssel

„Segits magodon az isten is megse- git.” E régi és nagyon is igaznak bizonyult mondatlan kezdjük felhívásunkat, melyet mind- azokhoz intéznük, kiknek hazánk ipari fejlő- désre, népünk művelődésre, az általános közva- gyonosság s így a haza egykori felvirágzása szíven fekszik.

Néhéz időkét élünk. — Elemi csapások, az európai pénzváltozások leszármazó zilált pénzügyi helyzet, a legnagyobb közgazdasági kérdések megoldása érdekében állandóan tartó küzdelem, társadalmunkban már-már megren- dítették a hitet, a kétséget ébresztenek és táplálnak az iránt, ha vajon viradhat-e még reánk egy jobb jövő.

Ily körülmények között, s midőn a ha- zánász áldozatkészesség minden oldalról igénybe van véve, némi bátorság kell hozzá, a társadalmohoz fordulni s ezt újabb adakozásra fel- hívni.

Anonban bizunk az annyiszor bizonyított hazaszeretethez, bizunk a helyzet általános felismerésében, bizunk a józan felfogásban, és azon meggyőződésnek meggyökerezésében, mely szerint, ha magunk nem segítünk magunkon, ha a vasszorgalom és a munkászeretet népné- lül gyökeret nem ver, akkor képtelenek leszünk a művelt nemzetek mellé sorakozni, akkor anyagi stüdeynél természetesen fel- állván, állami önálló-águnk semmivé leend.

E szempont lebegett az ipari oktatást terjesztő egyesület előtt megalakulása első per- cektől óta, e szempont tartja magja is maga előtt céljai elérhetése végett.

Am de ahhoz, hogy a célét elérhessük, hogy a házi ipart és ipari oktatást minél szé- lesebb körben terjeszthessük és fejleszthessük, a jóakarótan és fejlődő munkán kívül még anyagi erőre is szükség.

Ily erőnek gyűjtése céloztatik azon sorsjáték által, melyre engedélyt a magyar királyi kormány adott, melyben az első részt- vevő a Felsőlegkegyelmesebb urunk és kirá- lyunk, ki a kérdéses sorsjátékhoz az első nyerenyműt legkegyelmesebben ajándékozni méltóztatt.

A tervbe vetett sorsjáték hatvan ezer — ötven krajczáros sorsjeggyel áll, melyek május 16-án kildettek szét.

Huszonkét főnyeremény és kétezer mel- lényeremény az, melyet egyesületünknek ki kell állítani.

Ezeknek kiálthatlására hívjuk fel segit- ségűl az egész társadalmat, midőn hazafui tisztelettel kérjük a hazafiai és honleányi kö- lönleges szent nevére, és a legszebb ügy ér- dekében:

Kegegykedjenek tetszés szerinti tárgya- kat, vagy ezek előállítására szánt összegetek, legyenek azok bár mily csekélyek, e sorsjá- tékra áldozni.

Nem létezik és nem létezhet egy nemzet életében fontosabb kérdés, mint a közművelő- dés és közvagyonosság kérdése, és egyesí- tünk e kérdésnek célszerű s üdvös megoldá- sát tűzte ki céljává, miért is méltán remél- beti keresének meghallgatását.

Kérjük a küldeményeket, legyenek azok tárgyai vagy pénzek, mielőbb Pozsonyra állítottunk címrevez küldeni, mit a nyilvános nyugtázás fog azonnal követni.

Hazafui tisztelettel maradván, az ipari oktatást terjesztő egyesület nevében:

Pozsony, május havában. Nagy Rákóti Ra- kovszky István, cs. k. kamarás, mint elnök.

TÁRCZA.

Színészegem kezdete, folyta- tása és vége.

— Dióhéjba szorított elbeszélés. —

Irtta: **Angyal Gyula.**

(Folytatás.)

Megörültem.

— Hát énekelni tudunk-e? — kérli aztán.
— Meghiszem azt, hogy tudunk — felelt nekí, betékén felkapva a szavak végét. — Ha tetszik, rá is kezdek egyet.

— Halljuk! Halljuk! — kiáltják vala- mennyien, kik ez idő alatt már lehajlították magukról a pitykés dalmányokat, s mind kör- ültem seregének.

Erre láttam, hogy ezek csakugyan szép éneket óhajtanak hallgatni, elköhintve maga- mat egypárszor, torokzakadtából rákedem

az ismeretes éneket, hogy: „Ne szállj perbe én velem!”

— Hisz ez ének! — kiált fel az igaz- gató nevével, mit az egész társaság követett. — Hát ilyes nem fordul itt elő? — kérdém.

— Nem ám, hol az ördögbe, hisz' nem játsunk mi templomsdit!

— Nem-e — kiálték haraggal, — hát „Hunyadi László”-ban nincs templom?

— Igen, igen barátom, csakhogy az nem nekünk való csemegé — erősíté a környezet.

Kezdetem ismét haragudni.

Ida kisasszony pedig, nem tudom mi ok- ból, csakhogy egyre rángatta hol egyiknek, hol másiknak a kabátját, hogy valahogy ne próbáljanak velem gorbombáskodni, mert ha ott találom őket hagyni, akkor ő is velem jön.

Pedig nem tudom, hova jólt volna ve- lem!... tán a — kollegiumba?

— Tehát ne énekeljen kedves barátom. — szóla a direktor szeliden, de daloljon valamt!

— Az már más! — mondám. — Hát mért mondták, hogy énekeljek valamt!

adák tudtomra, hogy a színész-szeretet kö- vetkezményeitől semmi sem állandó a világon. — De uraim és dámdám, — mondám, — ha már engem oly igen szeretnek is, kérem, ne siereksétek annyira egyetlen kabátomat.

A szép szó nem használt, s a mitől tar- tottam bekövetkezett.

— De uraim! — kiáltám mérgesen, látva kabátom rongyolt helyzetét, — megbömlöndtél önök, vagy — mi?...

— Áldomásra! Áldomásra! — kiált fe- lelet helyett a lelkesült sereg, s majdnem agyonnyoma egymást, gurultunk az állásból kifelle.

De nem mentünk nagyon messzire. Ali- g tettünk néhány lépést a kaputól, midőn az igazgató által a korcsma ajtaja hirtelen feltá- rolt, s az épen ott ülő és libatömbök fog- lalkozó korcsmárosnét libástul és kukoricás- tul együtt felökve, ledéltük át annak külső szóbót.

Ez volt az étterem. Belső világosságát egy léczből ösztökélt ketrec, egy arasznyi széles, de azért meglehetően hosszú asztal — kö- rülgarnizozva földbevert lábakon nyugvó geren-

Irodalom.

* **A „Vasárnapi Ujság”** május 14. díki száma következő tartalommal jelent meg: *Mária beiga királyne (arcképpel).* — *Corday Charlotte*-ből, *Kéteményi Szász Gerő*-től, *Rófi Palkó*-t, *Elbeszélés Kászár Emil*-től. — *Gr. Teleki Domokos* (arcképpel). — *Tomesányi József* (arcképpel). — *Kubilai-han bankjegyei.* — *Stragófi Mihály* utazása *Moszkvától Irkutskig.* — *Verne* legújabb műve (képpel). *A Berzeinyi únepe Vasmegyer*-ben (képpel). — *A Károlyi-palotában.* — *Fővárosi tárcza Borostyáni Nándortól.* — *A hétlőr.* — *Irodalom és művészet.* *sub. rendező rovatok.* *Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó hivatalában (Budapest, egyetemter 4-ik sz.)* megrendelhető: *A „Képes Nép-lap”* legelőszöb *hetilap a magyar nép számára,* *mulattató és tanulságos tartalommal,* *s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovatval.* *Előfizetési ára félévre csak 1 frt.*

* **A Magyarország és a Nagyvilág** című kedvelt képes hetilap 20-ik száma következő tartalommal jelent meg: *Gr. Teleki Domokos.* — *Isten hála megitt.* *Beszély a palácz népiéletből.* (Tóvölgyi Titus.) *Folyt.* — *Király-idyll.* *Tennysonról.* (Csuksáki József.) *Folyt.* — *A növények vándorlása.* (Mark.) — *A fővárosból:* *Kincsés ut.* (Porzó.) — *Irodalmi levelek.* (I. F.) — *Különfélék.* — *Sakkfeladvány.* — *Szerzőintézet.* — *Szerkesztői üzenetek.* *Rajzok:* *Gr. Teleki Domokos.* — *A köklér halála.* — *Budakörnyéki svábok májusi ünnepe.* *Máltai papok.*

Levelezés.

Nagy-Kál16, május 16.

Örömmel hozom nyilvánosságra, miszerint a város rég letűnt egyik reménye ismét ébredni kezd.

Városunknak egykori dalárdája meglehetősen jó karban állt, mely azonban végképen feloszlott. Ha valamely meghívattak, szánékint szerzők össze, s gyzéneik, mintegy emléke maradványa a multból, tűnt fel az ember kebelén.

A multban, ha általok hangverseny vagy majális rendeztetett, mily öröm volt hallani, valamint közreműködők által a Kossuth ünnepe mártius 15-én fákljzenével, megható beszéddel, sub. stb. most, az utóbbi ünnepeit ismét, lehangozva tartá meg.

Nagytszéletű Görömbey Péter ref. lelkész ur f. hó 13-án egy ívet bocsátott ki mellyben a lelkes polgárokat a nemes czél felépítésére hívja fel, kifejezvé benne, miként az ily nemes törekvés mennyire emeli a nemzet nagyzsértését.

A lelkes buzditó felhívására számosan jelentkeztek, meggyőződve azon öntudatlan, hogy az újban felkarolt dalárda felül fogja haladni múltját.

Legyen erő a vezérnek, legyen kitárs a szent zászló alá hűen sorakozó polgároknak; adjá isten, hogy feláldozásukat a dicsőség érdeme koszorúzza.

Zenolák József.

Magánosháza, 1876. május 18.

Tekintetes szerkesztő ur!

Pár hónapot töltve Nyiregyházán, alkalammal megismerkedni egy a n. é. községgel, mint az egész város nevezetességeivel, szorgalmasan látogattam a színházat, s megjelentem olykor olykor a nevezetesebb nyilvános helyeken is, a hol is mindenféle polgárság hazafias és vendégzerető barátságukba részesültem; nem mulasztom el azonban felmenteni azon fonákságot, mellyel a Nyiregyházán megjelenő három hetilap viseltetik egymás iránt; volt szerencsém tapasztalni, hogy a közmondás szerint egy kanál vízbe bele fojtának egymást, pedig hát nem azért élt az ember először, hogy irodalom-faló, másodszor pedig hogy ember husal táplálkozó legyen, mint a kichezett s vérszomjas ordas, hanem azért, hogy a nép felvilágosítására és tanítására, őh pedig de két évtől az utóbbító a Nyiregyházán megjelenő „Szabolcsi Lapok” a folyó évi 20-ik számban, midőn kivételre mindenből, a mi csak jól és helyes,

feltekelve egy nyilatkozó újdonság rovatóban — jég alatt: „Szabolcsi,” elmondható — mert erre t. szerkesztő ur aztán bátran elmondhatjuk mi is azt, hogy őh te százsorosa szegényebb (t. i. lelki szegénységben szenvedő) „Szabolcsi Lapok,” keseri már nekad az életét is, érzed halálát, hiszen nem is éltek, csak őszig, mert neki szaladatok a Tiszá-nak mint az életunt nyulak (Phaedrus: Lepores vite parti), de térjünk a dolog valódi végletére, t. i. arra, hogy a „Lapok” ez alkalommal, midőn a nevezett pár hadar stb kinyugtá, mint az ó-korban a hogy az eget, rettenetes nagy bakott lótt, különösen pedig szerzője, a valódi értékre szállott alá, annyival is inkább, mivel egy mikódott, mint fogadtal proactor, hogy pedig azoknak fizetése mi? kérdezze meg a „Szabolcsi Lapok” a nálánál okosabb kondástól, miért szermetem a „Szabolcsi” nem ó hozzá, hanem a „Közöny”-höz szólt, ő pedig szemtellenül bele kotyogott, mint a záp tojásn üló kőtöl.

En tehát, mint becses lapjának rendező előfizetője, ezenem tisztelettel felkémberámtit nyében is ót, t. szerkesztő ur, hogy ha egy jó darab idő óta már megörizte lapját, az olvasó közönséget undorító polemiciáit, orizze meg ezentul is; mert egy némely lap szerkesztő azt gondolja magában, hogy mindegy az, ha számár ordítás van is lapjában, csak tege legyen, pedig családik s éppen ezért vagyok bátor ez alkalommal önt felkémbera hogy valahogy a k o r p a k ö z z e n e k e v e r e d j e n, mert megészik a — közpéldásbeszében említett állatok.

Nekereszd, 1876. május 17-én.

T. Szerkesztő ur!

Kérem becses lapjában alább írt soraikkal helyt adni; annyival is inkább kérem, miután leveléből megérttem, hogy vidéki tudósításokat tőlem mindenkor szívesen fogad, de sajnalatla méltó dolog, hogy vidékünkön a nagy szegénység miatt semmi feljegyzésre méltó nem történik egyéb, mint az adóháztól kíméletlen eljárásai atyánk fel ellen. No ezt abba hagyom, miután közönségünk ezekkel nemcsak írásban, hanem természetesen is nagyon meg van elégedve, hanem ráterek arra, a mit valóságosan szándékostam ócskari irni, t. i. hogy szegény községünkben dacára annak, hogy a pénzhiány legnagyobb mérvben uralg, mégis több fővárosi és vidéki lap kfpiselve van, megjegyzendő, hogy ezek között mind a három szabolcsi lap is, de eddigél olvassa mind a hármát, nem tudtam megfogni, hogy a két lapha és pedig a „Sz. és H. Közöny” és a „Szabolcsi Lapok”-ba mindig van a színesítésről valami megégedőbbiben folytonos dícsért, többibben pedig t. i. minden fonákságostorozójában egy kis léha bírálat; de ez is inkább horozza szíven (ha van) a thália papnének hosszan nyuló uszályát, mint a n. é. közönség érdekeit, ókórn lapjában pedig, ha jól em'kszem éppen a folyó évi 19-ik szám újdonságí rovat végén volt egy pár szó a színesítésről, — gondolám magamba, mi lehet ennek az oka, hogy a „Szabolcsi” nem szől sem jót, sem rosszat a színesíték működéséről, meggyőződést szerzendő tehát magannak, beránditum ismét Nyiregyházára, amikor terjedelmes színelpon „Rocambolo” a párizsi csavargó, Jászberényitől volt kihirdeté előadásra, oly jól esett lelkemnek, hogy éppen ezen napon olyan darab került szíre, melyet én néméleg rogtányból ismerék, borzasztó kíváncsi volnam látni, hogy adják ezt elő színpadon, hanem bizony, dacára annak, hogy rendező Timár, kiiránt a t. pártóló közönség persze jóosan a legnagyobb részvétellel viseltetik, mindent elkövetett, hogy a darab előadása hatást gyakoroljon a publicumra, de fájdalom! fáradságát siker ez alkalommal nem kórónázta, de ez korántsem róható fel Timárnak, mert ő is csak egy ember a maga nemében és nem önthet úgy a drábbá, mint a szereplőkbe lelték, hanem annyit igaz, hogy ilyen előadás berekesztést még soha nem láttam; a közönségnek egyrésze felá lott, hogy tázóvik, mert talán vége van; a másik fele, stb több azt mondá: lehetetlen, hogy vége legyen, egy szóval üfent leült mindenki rendeltetés helyre; egyszer csak mintegy 10 perc múlva,

kövéslegény korában kiugrott, — harapni is jól volna ám valamit! —
— Igaz biz! — monda a megszólitott, s csakhamar el lön határozta, hogy a harapivalótt egy a korcsmárostól megvendő kenyér s egy jó nagy tál jutlurot fozja képezni, mely utóbbi nem léteben izidegenek egy tál savanyúkáposztával lesznek löhütendők.
Az ige tettes lön, s a következő pillanában egy ólomhezségű sületlen kenyér s irgalmatlan dróts-tál avas juh túró terheltő görnyedezett szálunk.
— Ejnye, ejnye, — szóal fel a felszemező teátrista — ezt a kenyeret is jobban kíválaszthatdók volna!
— Miért komám? — kérdi a direktor a juh-turólót csaknem fuldovoza.
— Azért, mert egészen nyers, s kapával kell a fogak közúl kívágni.
— Hát nem kell rágni, hanem csak nyelni, — mond a direktor — s ez utóbbi annyival is inkább czélserű, mivel a gyomorot annyira megfekszi, hogy egy hét múlva se gondolunk az evésre.
Elégedetlenek voltak a kollegák, de azért

kinyulk a függöny möl egy kis piszkos gyerekek kiz s int a közönségnek, hogy távozhátanak, ékkor hült el mindenki, hogy csakugyan vége, és a legnagyobb elégedetlenségél távozt el a színházból, s ékkor világosodtam fel én is, hogy miórt nem ír a „Szabolcsi” a színesítésről sem jót, sem rosszat; mert így gondolkodom magam is, ha mellettek fogna, uszályhorozó lenne mint a többiek, ha pedig az igazat kimondja, akkor az úgyne árt; tehát csakugyan legelőszöbben cselekszik; s így nem vádolhatja senki; Ha:afiuu tisztelettel:

„Figyelő.”

T a n ú g y .

(P.) Dr. M e r c z e y G é z a, iglő állami tanítóképzései tanárnak a Ilk országos néptanítói gyűlés alkalmaival a tantárgyak részletes felosztásáról tartott előadások ígért „Népszkolai tanmenetek” című munkája e napokban hazgya el a sajátót. Ezen mü különösen ajánlható a néptanító és tanügybarátoknak, mely szerint a tananyagban tanfolyamokra és egyes leckékre való felosztása iránt részletes el lehet igazodni.
„Tanmenetek” megrendelhetők Szepsem. A g l a n a szerzőnél. Egy példány ára 50 krajczár.

(P.) A polgári iskola tanítói Budapestben külön országos tanítói együletet alkottak, melynek egyik létségiükül nevezetes pontja az, hogy a polgári iskola tanítógyűletnek rendes tagja csupán okleveles, de nyilvános iskolánál alkalmazásban levő polgári iskolatantól lehet. Ezzel kizárták az egyletköből, mind az elemi alsó és felső iskolatnítóit, mind a tanügy igaz barátait. Mintha bizony az alap és elemi nevelésre szükségök sem volna, oly fenhéző állást akarnak elfoglalni a tanügy terén. A helyett, hogy az osztálytanítókat és középtanodák közt felmerülő vázalatokat igyekeztek volna a kor követelményei szerint lerombolni, még ók is a polgári elem tanítói aristokratikus állással küön kasztot akarnak képzni. A tanítóképzésze tanáraikkal sokkal okosabban és illódmasabban cselekedtek, ók megmaradtak az egyetem néptanítói egyület rendes tagjai az országos gyűlés alkalmával, mint szakosztály külön értekezést tart, de a néptanítókkal együttesen vállaltve igyekeznek működni a népevelés magasztos terén. —

Szathmáry Endre intézettelajdonos Nagy-Kállóban, egy nevelőnői állomásra hirdet pályázatot, mely állomást mi hamarabb betölténi kívánna. Hát Nagy-Kálló annyira szűkölkölik tanárikerükben, hogy olyan Szathmáry-féle emberekre bizza a kisdud- és növevelést? egy oly emberre, a ki Nyiregyházán nem kell, a ki hanyagsága, kétes erkölcsű megaviselete miatt hivatalától eltávolítottat? valóban difficile est satyram non scribere!

A nyiregyházi összes iskolák növendékeinek „Majális”-i mulatsága az elmúlt héten a borus hűvös és esős idő miatt meg nem tartatott, de kedvező idő esetén f. hó 22 vagy 23-kán a Sóstón bizonyosan meg fog tartatni.

CSARNOK.

A dívat szélsőségei.

— III-dik közlemény. —

A haj a legszebb dísz volt örök idoktől fogva, de mindig is a legnagyobb torzításnak volt alávetve.

A közközömben egyszerűen dívat volt, hogy a haját a homlok és halánték körül leborotválták. Természetesen, ezzel egyetemben a kalapok is változtak. A női kalapokat egy ízben csak nagyító úvegekben lehetett látni, mászórol oly széles karimájú volt, hogy a nők csak oldalit mehetnek be az ajton.

Egyszer meg a kalapok két láb magas szarvhoz hasonlítottak, melyröl földig éro fá-

tyal lögött alá. És a fejdíz leginkább a szarvhoz hasonlított, s a hölgyek ópen e miatt nem járhattak a templomba. Egy régi krénika meg jegyzti hogy a hölgyek azért kerültek e tempon, mert félték, hogy az ajtóban szarvakat letörök.

A férfi sűvegek is a lehető legbolondababak voltak. Akkoriban a csörgő-sapka is dívatban volt, stb szokszor a csörgő-sapkákra számfűleteket is alkalmaztak.

Mínthogy a fűlekröl és szarvokról van szó, megemlítjük, hogy honnan erednek az úgynevezett „házassági szarvak” melyeket a jámbor férfiek fejükre viselnek.

Andronikus császár föltölte galant férfiú volt, és a szépetek rendkívül szerette. Kárpolásul a fejét aztán nagy kiterjedésű vadász joggal ajándékozta meg; a boldog férnek ki a jogot néjének köszönheté — kaptu egy ajtája felé hatalmas szarvaszarvakat szögezték. Tehát le e szarvakal — nyiregyházai új házások — az ajtó fölül, ha van.

A csörgősapka dívatban — jelenleg évdad-ban — a csőrös-czipők szerepeltek. —

E czipők roppant felhajtott orral bírtak, s felhajlott hegye, vagy csőre gyapjával, meg kézzel volt kitömve. A fejedelem koronával fejkönn — rófnny hosszú csőrrel ellátott czipőben jelentek meg.

Ezen dívat után aztán a medvetalp czipők dívatotak. Ez volt a legruttabb. Elöl vágása volt mintegy téhen-szárjnak, s nyílásba homli virágokat dugtak. De hát hába, akkor is így volt, mint ma. Minel eszelősebb valami, annál inkább kaposabb. Ez idő tájt Lipcsében egy híres pap azt prédikálta, hogy a világon sokkal több a bolond, mint az ember.

Azoban nemzetünk tiszteletére meg kell említeni, hogy a középkor e bolond dívatit hazánkban sohasem nyertek oly általános elterjedést, mint más országokban, s akkor is csak nemzeti mezőnk szerint nöösítva fordultak elő, bár sajnos, hogy a jelenkorban hazánk lemondott minden önállóságáról, a dívat terén.

De menjünk tovább.

Az abroncs-szoknya igen régi tanálmány, éhat a krinolin már csak plégium.

Ez első abroncs szoknya Spanyolországból származik, a többi párisi stílemény.

Milyen volt az abroncs-szoknya? mindenki tudja, csak azt mondjuk meg mellé, hogy ehöz a párnakkal való kitömés is járult. A XVI. században csi ölükét nemcsak a nők, de a férfiak is kitömtek.

A gonosz világ azt beszélte, hogy Valois Margit királyné azért viselt párnát csipőn, mert abban zsebek voltak, és minden zseben egy doboz, meggyilkolt imádóegyeknek szívével, s onnan jött, hogy a királyné napról napra vastagabb lett, s kénytelen volt mindig bővebb ruhát viselni.

A régibb írők általában úgy vélekednek, hogy ez az abroncs-szoknya, a fesslet kor büneinek eltakarására szolgál.

Jött aztán utána a uszály. A hajadolnak mit sem törődtek vele, ha a pap a templomban a páva farkak ellen beszél, hogy „ez apró örökök táncsterme, és hogy ha az isten szükségnek találta volna, az aszonyoknak farkuk legyen, hát akkor páva farkkal teremtete volna.

Hajdamában az ördög nagy szerepet játszott az uszályokkal. Egyebíránt most sem az anyagokl jétek tárgya az!

Jött aztán a hamis haj-viselés, és a paróka.

(Ez ma sem ment ki a dívatból.)

Kedzetben a mit most gyűlölök, a hajban a veres színt kedvelték. Ez volt az arany haj. Ki-e volt, vagy ki hordta az első parókát, az állítások többfélék. De Varan pompás parókája egy felakasztott gonoszleó hajából készült, melyet a hóhértól vásárolt meg.

A papok sokáig az ellen is prédikáltak, bár kétszó azán a papsg is hordta, csupán a puritánusok és a pietisták nem viseltek soha parókát.

A tulajdonképeni paróka-korszak XIV. Lajos alatt kezdődött és terjedt szét egész az örültség.

Ugyan ez időben szerepelt a nagy karimájú, konyá-kalap és a konyá-csizma, azonban e szíma viselés csak rozsd időben az utczán engedtet meg, hölgy társaságban a czipő és harisnya járta.

Ita, a kedves gyermek, kit én igazán szölvő, nemcsak tréfából szerettem, meg egy szer visszafordult az ajtóból, s rózsás újjával megfenyegette, vigyázzára intett.

Mínthogy érzéseim már ugyis egyes voltak, én is inteni akartam valamire, hogy ne igen kacsingasson többé a felszemező sugára, de midőn ezt tettem, a direktorem is megfordul, féljért dorgándó roppant viaisáért.

A sző torkomon akadt; de nem is csoda! Soha életemben csunybáb asszonyembert nem láttam, s állításom bizonylatóul csak azt hozom fel, hogy midőn „Pelseski notáriusnary” Gécz Dorka kisasszonyt jászta, ki kellet magát puderozni és fesseni, hogy még se legyen annyira borzasztó.

Eddig még csak oldalról láttam, s csak annyit jegyezhettem meg, hogy örra az égnek emelkedik, meg hogy egy kicsit biczegeg, egy kicsi kancsít, meg hogy egy kicsit marhadós vénecske, de most, midőn arczának teljes ornatusában fordult felém: brrr!

(Folyt köv.)

dákkal, néhány fenékrefordított üres pálinkahordó, s a falon néhány festmény képezte, melynek füstös tartalma a három lovas leventé, Zöld Marczit, Palatinszit és Becskerekít ábrázolta.

Mint ünnepeit személyiség, én ültem az első helyre, s fokozatosan következett a többi, azon hozzátevéssel, hogy az asztal jobboldalát a nők, baloldalát pedig a férfiak foglalták el.

Allván pedig a társaság akkorában 13 tagból, melyből levonva a négy női számot, juttot a férfiakra kilencen.

Ez azonban nem volt mind hazsnavehető, s többnyire a nézőközönség egy részét képezte. Azoban az igazató és kedves élettársa, Ida kisasszony a primadonna, s még más kettő velem együtt — nem voltunk megvetendő tiaristák.

Midőn az asztal körülültek, az igazató öklével reá csapott, s különféle itálenmet parancsolva, állván kinek-kinek szabadságában választani pálinka és bor között.

A hölgyek kvévtáltak! — Hanem direktor ur! — kiállt fel egy felszemező tiarista, kinek hiányzó szeme még

követlegény korában kiugrott, — harapni is jól volna ám valamit!

— Igaz biz! — monda a megszólitott, s csakhamar el lön határozta, hogy a harapivalótt egy a korcsmárostól megvendő kenyér s egy jó nagy tál jutlurot fozja képezni, mely utóbbi nem léteben izidegenek egy tál savanyúkáposztával lesznek löhütendők.
Az ige tettes lön, s a következő pillanában egy ólomhezségű sületlen kenyér s irgalmatlan dróts-tál avas juh túró terheltő görnyedezett szálunk.

— Ejnye, ejnye, — szóal fel a felszemező teátrista — ezt a kenyeret is jobban kíválaszthatdók volna!

— Miért komám? — kérdi a direktor a juh-turólót csaknem fuldovoza.
— Azért, mert egészen nyers, s kapával kell a fogak közúl kívágni.

Hát nem kell rágni, hanem csak nyelni, — mond a direktor — s ez utóbbi annyival is inkább czélserű, mivel a gyomorot annyira megfekszi, hogy egy hét múlva se gondolunk az evésre.

Elégedetlenek voltak a kollegák, de azért

az estebéböl már itt-ott leheté látni egy harapást.

Valóságos élvezet volt nézni, mint kapkodta ki egyik a másik szájából az utolsó falatot.

En nem sokat törődtem vele; tudtam, hogy e hullukusi vacsora az én tiszteletem rendeztetett, de nem tudom mi okozta: az-e, hogy színes lettem, vagy a túró roppant avasága, csak hogy egy harapást se instálтам belöle, s a helyett inkább lüda kisasszonyt váltottam ki, hogy ó az egyedül, kiért szívem meg fog pattani, ha éppen úgy nem duellálnék benne a gondolatok én irányomba, mint én bennem ó irányba.

Nem tudom, igazat mondott-e feleletül vagy nem, csakhogy olyan formát mondott, hogy igenis, ó éppen úgy érez én irányomban, mint én ó irányban.

Erre aztán meggyeztetünk.

A férfiek e szerelemvallásról mit se tudtak, ók elváltak foglalva!
Végre a hölgyek is eltávoztak, s mi e fölötti örömmünkben, úvegeinket illetőleg „repetét” kiáltottunk a korcsmárosnak.

Az aszóház a magas, kettéli lovag kar-
dot hordták, keresztmákkal, a cipőből
már a kard is más volt, s egy urban ne lo-
gen az udvarlání, tehát hátul fűgyett
Óregből urak jobb kezökben rendszeren arany
gombos pánczát hordozták.
Változás érte az újást is. A spanyol új-
as képeny helyett a hosszú kabát jött át-
vadás, mely a szalobnan igazi szőnyv volt; ké-
sőbb aztán ez is megszűnik s széles hajtokát
nyert.
A mi e idótját a női öltözékek illeti,
ez méltó képmása volt a férfi meznek.
(Folyt. köv.)

Páris.

Louvre. Luxemburgi palota. Palais Royal. Notre-dame
egyház. Pantheon. Invalídusok temploma. Madeleine.

Esti 10 óra volt, midőn vonatunk a stras-
bourg pálya udvarba herobogva, a csarnok
előtt megállt. — Podgyászmunka vizsgálás vé-
gett a várterembe hívők, s innen egy hordár-
al a minidárt szembelevő „Hôtel de Bale“
vendéglőbe mentem.

Hatáln 100 szemem lett volna is, min-
deniket használhatnám volna máspan, midőn
egy kalauzál a város megismerésére indultam.
Már vétem látni képezéseket a híres Louvról,
s az annyi vérgönczök színhelyét, a Notre-dame
templomot.

Vezetőmhöz talán első szavam is az volt,
hogy bemehetünk-e a Louvréba? mire az igen-
len felelőm, kétfőzötök lépteinke, hogy
mentul hamarabb megláthassuk a művészet
szent csarnokát. A Louvre Páris legrész-
bebb palotái közé tartozik; az egész mintegy négy-
szöglet képez a Tuileries palotával együtt; e
két épület nagszerű négyszög építése által
magaét vona a körülte fekvő utcák szépi-
tését is; különösen a Rivoli utca meghosszab-
bitása által, mi most az ó éj hí Páris közti
összeköttetést igen elősegíti. — A „Louvre“
borzástó véres dráma, udvari csalószövények
színhelye volt, de midőn a királyok lakásokát
Versaillesbe tették át, III-ik napoleon a mű-
vészet csarnokává szentelte azt. Számtalanok
a termek, melyek különböző festészeti s szob-
rászati műveket foglalnak magokban. A termek
roppant pompával vannak díszítve, falaik re-
mek freskókkal ékesítve. — Egész délutánok
kell időztem e helyen, csodálva az emberi kéz
nagszerű munkáit.

Midjárt az emeleten a nagszerű
Galerie d'Apollon terem, a mely milliókat
évi ékszereket tartalmaz, köztök Szent Lajos
koronáját is.

A híres képtár olasz, német, francia festők
műveit foglalja magában. — A francia festők
művei leginkább a „Sallo des sept
cheminés“ teremben találhatók. Meglepő
itt nagszerűsége miatt Girodet „Atalla te-
mése“. Pompásan van eszelve a völegény
arcán a végtelen fájadalm, ki fiatal menyasz-
zonyát annak remete átjválat temetni viszi. —
A képtár legnevezetesebb terme, a Salon
caré, mit híressé tesz Veronesnek Kána í
mennyegzője, mely mondhatni az egész
képgyűjtemény legdrágább kincseit képezi. —
A szobrászati művek utolsó termenben
látható a „Miloí Venus“ mely mint Verone
Kánaí menyegzője a festészeti művek,
ez pedig a szobrászati művek főkincsét ké-
pezi, leszámitva azon sérüléseket, melyek e
szobron vannak.

Páris nevezetes a szép épületeihez tar-
tozik a Luxemburgi palota is, mi közel fél
lakónhoz, több ízben volt alkalmam látni.
— Luxemburgi palota a Vaugirard
utczában, pompás kerttel, „Jardin du Luxem-
bourg“. Az épület belsejének egy része tanács-
helyül szolgál, másrésze szobor és képgyű-
jtemény. —
A Luxemburgi palotában van Medicis
Katalin hálozobája, melynek berendezése bor-
zasztó sok pénzbe került. —

A Palais-Royal. Rue St. Honoré;
nagszerű kertjével, udvaraival. — 1629-ben
Richelieu számára épült, minden éltszenvedő
észpontosító helye volt ez előtt. A nagszerű
festmények s rézmetszeti gyűjtemények a
fordaloman alatt igen sokat szenvedtek. —
Most a királyi palota valóságos vásárhely lett.
Több udvari közül a 2-ikban van a híres fo-
nyó „Galerie d'Orleans“, hol a milliókat
évi kirakatot tündérvilágosságban vaktának.
Itt van a híres dráma színház is a Theatre
français, a híres kávécsarnok „Café de la
Rotonde“.

24-iki Juliusban egy igen jó, előkelő család
a M. Monsieur Le Prince utcában Nro. 46.
fogadtam szállást. —

Másnap a nevezetesebb templomokat
néztem meg; melyek között mind régisége,
mind nevezetessége miatt a „Notre dame“
érdemi az első helyet. — A Templom a XII-ik
száztalban épült; két roppant tornyával beható
nyomást okoz reánk. Három főbejárattal bír,
melyeknek mindegyike reliefekkel van ellátva.
Déli tornyában egy igen nagy harang van, a
„Bourdon“, mi 322 mázsázt nyom, s ünnepek
alkalmával 10 embertől húzzatik.

A „Pantheon“ Páris legrészbebb épü-
letei közé tartozik. Az előrés 22 márvány-
oszlopon nyugszik, homlokzatán ezen cím ö-
vlasztó: „Aux grandes homes de la patrie
reconnaissance“ — A hálas hazza nagy férfainak.
A bejáratnál 2 szobor van, egyik St. Gene-
véva Attilával, a másik Clodwig keresztelése. —
A templom alatt nagszerű kápolna van,
hol Rousseau s Voltairnak szobrai s sírjai
vannak.

Az Invalídusok temploma s palotájá.
Ezen remek mű XIV Lajos által építet-
tett a koros megsebesült katonák számára. —
Az épületben lévő könyvárk, ebédelő szobák meg-
nézést érdemelnek. Udvarán különfe-
csatában XIV Lajos s I Napoleon által elrabolt
ágyúk, győzelemlékek hevernek. — A templom
meglepő mű. Belseje félhős s fekete márvány-
nyalvul ékesítve. Több kaphatók vannak benne,
melyeknek egyikében Napoleon egyik híres
tábornoka nyugszik. — A templom közepén
nagy úregben Napoleon sírboltja van, hova
márványlépcsők vezetnek le.

A sírboltot 12 szobor veszi körül, a vil-
lág különböző részein elfogott zászlókkal. — A
sírbolt másika csillagot képez.

A Madeleine, 1764—1832 épült, 52
korintuszi oszloptól körülvé. — Napoleontól
a dicsőség templomául alapították. Homlokzata
az utolsó íteletet ábrázolja. — A templom be-
seje gazdag aranyozások, festmények Zierad-
kal teljes; világosságát három kupolán át kap-
ja, melyek pompás festményekkel ékesítvek.

El nem mellőzhetem, hogy a templa-
mokról szólva, meg ne emlitsm itt azon szó-
kást, hogy Párisban a templomokban nincsen-
ek padok, hanem bárony, vagy szalmazékek,
melyek egyikékről 25 centimet (10 krt) kell fi-
kálni isteni tisztelt alatt. A templomok tele
— igen helye-senfüttve vannak.

Rövid áttekintés Páris régibb törté-
nete felett. Hidak Boulevardok, Passages,
Passageok. Place de la Concorde.

510-ben lett Páris Franciaország fővá-
rosává. Ezen most világhíri, a leg-égyéb idők
óta sok éven át át mindig egy jelentkei
város volt. — A város a gallok idejében
Lucácia nevet viselt. — Számtalan küdelmet
kellet a városnak kiállani az évek hosszu so-
rán keresztül. De midőn Capet Hugó, a bour-
bon család törzsatya a koronát magának megs-
zerelte, ekkor emelkedett Páris Franciaor-
szág fővárosává, s megmaradt annak a mai
napig. — Ez a legényesebb része Páris régi
történelmének, mit itt méltónak tarték fö-
lémlíteni.

Páris most fővárosa a nagy s kedves bi-
rodalomnak, központja a francia kormányzás-
nak; központja az izlésnek, fénynek, nagsze-
vűnek s gyupontja a divat-világának.

Ezen nagy s világhíri város síkságon
fekszik, a melyen a Seine füstölög kigyózik
el zöldes hullámaival. Északi részén s síksá-
gunk magaslattokkal határolatik, mit Mont-
martre-nek neveznek — Páris most 1.825.274
lakost számlál, míg ez előtt alig 60 évvel 600.000
volt, lehet látni tehát, hogy népecsége mily
gyorsasággal növekszik. A Seine a várost ke-
srelő nyugotra vágya át, s azt két részre osztja.
A folyón 27 hid vezet át, melyek közül a ne-
vezetesebbek: Pont d'austerlitz, érdekes szep-
kültetés végűt Párisra. Pont d'arcole. A Sei-
nából felnyúl oszlopok tartják a hidat. —
Pont Neuf, ezen gazdagon díszített hidon van
IV Henrik bronz lovagszobra. — A Pont des
Arts-ról a kilátás legnagyobbszerű Párisnál.
Rue Rivoli, számtalan boltjával, palotáival
milliókatért kirkatokkal. — Legszebb utczá-
kunk tekintik a Rue de la Paix (béke utczáját).
Legélnkebb utczái: Rue St. Honoré. Vivienne
Richelieu, Petits — Champs. stb.

Minden utca, hid, tér, számtalan gázlá-
pa által van világítva. — Elragadó nézni az
esti órákban a Rivoli utca végéről a la Colom-
nade du Louvret, a hol az ezernyi lámpák
csilognak.

Most jöjünk a boulevardokra, csodá-
juk kétoldalt a pompás rakartarak, a csoda-
szerű hoteleket, a kávéházakat, a hol az arany,
úveg bennünk vakitnak. — Ilyen boulevard-
rosok des Italiens Madeleine, des Invalides
de Strassbourg, St. Michel, de l'Imperatrice, stb.
— De mik mind ezek a pompás Passagesok-
hoz képest, melyeknekben 185-ben bővöltek
Páris? — A passagesokon átjáró utczák ér-
tik, mik két utczát kötnek össze s oldalról
kereskedéssel vannak elhalmozva. A legesi-
nobbakkal üvegvel vannak fődve, s biztos me-
helyet nyujtanak hideg, meleg eső, szél ellen.
Ilyen passagesok: „de l'opera des Panoramas“
minden kitért a legényesebb kájkirtokkal a
Rue Mont martre Vivienne utczákra.

A város szebb terei. A diadalkapu
előtt terül el a híres Place de la Concorde,
melyet legnagyobbban s legszebben tar-
tanak Európában. — Itt van Napoleonnak
Egyiptomból hozott obeliszege. Ezen egy dar-
ab veresgranitkőből álló obeliszege Thebe ro-
jai közé találatozt Lougros falucskában. — Az
obeliszege Párisba hoztatóván, ott 1836. Oct. 26-
dikán felállították. — A Concordia téri 2 pom-
pás fontaine, s 4 szobor díszíti.

(Folyt. köv.)

UDONSÁGOK.

(—) **Ki a vivat?** A végzetes bécsi alkudozás eredményét megyei képviselőink közöl
egyedül a dadi választó kerüllet képviselője
fogadta el. Kíváncsiak vagyunk, mit mondanak
hozzá választói? Azt-e hogy: vivat, vagy ezt:
percat?

(—) **Besztercekről** értesülünk, hogy ott f.
10-ire virradóra oly hideg éj volt, hogy több
darab gyenge borju nem bírta kiállni s gaz-
dája akarta ellen azon borjúk közé sorako-
zott, melyek a kaszárnyákban s illetőleg a bak-
kák hátán szereznek.

(—) **Hymen.** Kriston Miklós, fiatal föld-
birtokos Kemescén, jegyet váltott szinte keme-

esei lakos Mikecz Boriska ruhagyógygyel, Mikecz
Károly fölbitontok szeretetreméltó leányával.
Az esküvő, mint halljuk, Junius elején törté-
nent. Mosolygón az ég kegye a boldog pár
felett állandón!

(—) **Lelkes választás.** Mint biztos kut-
forrásból értesülünk, a kisléta h. h. egyházi
lelkész Nagymaté Bertalan ifjú segédlelkész
választotta meg. Fogadják egy a választó egy-
ház, mint az elválasztott őszinte üdvözlőntek!

(—) **Beszélik,** hogy az ugynevezett kol-
lombácsi legyek a mult hetekben megynéket is
felkeresték és gróf Desewy egyik gulyájában
a Vaskapunál termedék kárt okoztak volna.
Reméljük, hogy a közelihideg hideg szeles
esős időjárás véget vetett garázda gazdálkodás-
suknak.

(—) **Tavaszi udjomság** ugyan a szá-
lata, retke, mogoróanyag is, azonban már
kaptunk izletesebbet is, jelesül egy szál adó-
hajtót, ki az ártéri hátrányokat sürgeti az il-
letéktől. Vajjon nem jobb volna e ezt a finan-
ciális mítűtet akkorra halasztani, mikor egy
kevéssé pénzmag szivaró a régi kezébe abból
az epvede óhajtott dohány-előleget?

(—) **Láttunk már** ide csereznyét is a
nyiregházai pinczón, de bizony a szemek oly
időten termetek, oly hidegleges gyórtört ál-
kalk, hogy nem í-én kívánkozni izleti e kü-
lönben kedves pünksti udjomságot. — No de
annival inkább esengenek érte a gyermekek!
Nekik ez is jó, mint a szabadulási honatyák-
nak a bécsi sóvány falat — legalább ezek is,
amazok is ugyan dicsérik, hogy milyen finom
esmezgel!

(!!) **Patakj Árpád** „Felhők, csillagok“
cízmű költeményeire e napokban küdettett
szét az előfizetési felhívás. Fértáday miatt is-
mertetését további számjainkra hasznaljuk, ad-
dig is fölilyük olvasóink figyelmét szerezőnek
ezen első önállóság megjelenő művére!

(d.) **Egy hangversenyből.** A fiatalok dü-
hösen keringőztek, s a nagymama csóvátla fe-
jett. „Mily borzasztó ember is ez az Offenbach
— sóhájtj — mit mondana a világ, ha leányi-
nkat így látná a férfiak karjaiban — zene
nélkül. . . . Van is ebben valami különös.

(d.) **Az idők jelle!** Mig odafenn a magas-
kormány csak úgy szórja a pénzt, mit a nép
veresítetike által szerzett — addig mi kez-
dünk lassan lassan beszokni a luxus iránti
vonalomról s megadjuk magunkat a — takar-
ékösságnak. Ezt kell legalább hinniük azon
közönyösökből ítéte, mely jelenleg a mulatsá-
gok, bálok s ujjaban a majálisok irányá-
ban viselkedik a publikum. Egy kis pihenés
bizony nem fog ártani — gondolja magában
egy-két a farsangon megkínzott apa.

(d.) **Tavaszi hírek.** Mint halljuk, Május
ban a sóstón, Kisvárdában és Nyírbaktán szán-
déköznak majálisit rendezni. Hogy lesz-e belőlük
valami, erre majd az idő felel meg. Sok
helyütt a hernyők ellen panaszoknak mely
jelenleg roppant menyiségben éldök — a gyű-
mölcsfák tulajdonosainak nem kis bosszuszágára.

(d.) **Cserebogár sárga** . . . No az idén
ugyancsak keveset láttunk. Pedig néha oly
tömegen jelenik meg, hogy egy uramtyánk
szavai szerint — ha mind szárnyra kelne, ké-
pes volna teljes nappali sötétséget előidézni.
E bogarak helyét azonban egy „Cserebogár“
cízmű ügyesen írt népszimium repül be a
hazai színpadokot — tapsokat orozva, melyet
szorgalmas fiatal írók Margitai irt. Legujab-
ban — mint halljuk — Mansberger is elő-
adta.

(—) **Vöröe kakas.** A kis Téth község
kezd nagy híre emelkedni gyakori tüzesetei
által. Mondják, hogy Husvét óta négy tüzeset
volt a községben, és hogy egyik sem szerencs-
lenségből történt, hanem bübös kezek által
idétettet elő. Sajnos, ha a hír igaz!

(—) **Koran öríttek,** kik a téli öltönytök
azon reményben hogy rézők már nem lesz
szükség, szegre akasztották, vagy pláne zalogba
vetették. A mogorra nap sugártalan napok-
ban meg a fűtt kályha mellé is sokan vo-
nultak. Hírük, hogy a kárpátokon ismét sok a
hő s e körülmény okozza a lég kihipészt.
Vajjon nem-e inkább a bécsi algu? Bezzeg,
ha Orbán uram meg moróvább arczot ált, s
fagyasztó deret ráz le bozontos szakálról!

(—) **Aj vaj K—j, még a pap is tolvaj!** Leg-
alább egy budapesti lapban azt olvastuk
a napokban, hogy Adándón a zárlatonok szo-
báját kirkirtókat, szerencséjére azonban a lá-
dát, melyben értékes tárgyak voltak, nem tudta
a hivatal vendék kinyitni, sőt a kulcs, mely-
vel a felnyitást megkísérelte, bele is tört a
zárba. Utóbb kiderült, hogy a törött kulcs, a
gyárdiány volt s az esemény után egészítette
ki a rála maradt részt egy kovácssal. A fő-
városi lap fantázzal közlőtte e sajtószá-
sok, — mi szinte. Hozzá téve egyzersmind a
fúrca krónikához „et ne nos inducas in ten-
tationem.“

(d.) **Árpád örödése.** Az egyesületek ko-
rát éljük. Isten tudná elszámolani azon töm-
redék túrsulatot, mely a XIX-ik századot „egy-
letek“ tagadának avatta fel és sok boldog
között, századhatlan hogy akad sok — életre-
való is. Ilyen esemény az is, mely legközelebb
megyénk egyik városában a megalakulás par-
afusala alatt áll. Neme: „Magyar egylet.“ Célja:
„a magyaryelv ismertetésének terjesztése, úgy
szintén a magyaryura, illetőleg a magyar divat
ügy behozatala stb. eféle nemzeti érdekein-
kért küzdő feladat.“ Mi nem mondhatunk reá
egyebet, mint: éljen!

(d.) **Nem rosz.** Dr. Lőkös barátunk szí-
vességéből közöljük a következő levelet:
„Herra Postmaiszter ur! Kügyöm magának ez
levelet, hogy kügye el azt az én Steffinnek

izére, enye efélejejtémán én nevét, de majd
megmondják ottan csak tessik felírni, hogy a
Róza kügyi a Stefnék, majd tükgyék már ók.
Kéri szépen alzárttal Silber Rozsi.

(d.) **A várvárvát eső** valahára megérke-
zett s közel 4 napja, hogy áztatta a kiszáradt
földet. A gazdák áldásnak nevezik, s jö-
ményekkel néznek a jövő elé. Egy látszik
azonban, hogy néha az áldás is megveri a
ember, ezt következtetjük legalább nehány,
bőrré ázott atyafi dörmögéséből — kik a kö-
zjördekben sem veszik könyvedén — e kései
jónaközödést.

(—) **Csodaszülött.** Vasuti passagierek be-
szélték, hogy mármorosz Szigetéről nem messzire
egy vasuti ór neje olyan gyermekét szült volna,
melynek ebeje s hátul hatalmas kifejtett
faruk volt. Mit nem adna egy ilyen példányért.
Vogt, — ha ugyan o hir nem egyéb merő ko-
holmányját?

(—) **Görgei beteg** — igr olvassuk egy
budapesti lapban, — mely egyzersmind azon
malitiosus megjegyzést is csatolja hírehez „val-
jon kívánják-e sokan felgyógyulását?“

— **A kir. pénzügyminiszteriumtól** ezen kir.
szentnyuzogatószághos lekértezett hirdményét
pénzügyi közudomásra juttatik: miképp a katas-
zteri háromszög mérési feladásti tervekhoz, h.
hárléjárás jegyzőkönyvök, c) kataszteri térkép
máskolatok. Bihar, Szabolcs, — és több környék-
beli megyék, egy a hajdukerületre nézve a
b) c) alatti a kassai, a) alatti pedig a bu-
dapesti kataszteri térképraktárnál, — a kir.
pénzügyigazgatóság hivatali helyiségében, úgy
a kir. adóhivatalok helyiségében kifüggesztett
hirdményben látható árak mellett meg-
szereshetők. Kelt Debreczenben, 1876. május
10-kén. Halm ágyl.

Vegyes.

(d.) **Egy amerikai újság** hirdetések utján
következőleg keres munkatársat: „Munkatár-
sai keressük egy erős, izmos férfit, aki sem-
mit sem fél, s nevezetesen nem riad vissza
készszerásoktól, akár adnia, akár kapnia kell
afféll. Lőről, revolverről és késről magának
fél gondoskodnia. Ezen újságnak egy látszik,
jó érekké van szükségé.

— **Újonnan fölfedezett barlang.** Dier
Lajos a szatmári felegynassium tanára Tót-
Ványona Veszprémmegyébe hivatott, hogy az
országától északra eső 4000 holdnyi uradalmi
területen kutat jelöljön. A földolomban kis
mégységben vízet ugyan nem kaphatott a ma-
jor, paita és akol körül, de sikerült a föld
alatt mélyebben fekvő patak irányát kijelölnie,
mely magának a közel állt nagyobb, isme-
retlen és eddig még fel nem tárt barlangot
mosott. E barlang kisebb, de hasonló lesz az
azgetteki Baradla barlangjáéhoz, s a Balatonnal
párhuzamos irányban, más határon s — kü-
lönösen a nagy kató hegye tövében — me-
nyitható.

Nyirfalombok.

XVII.

(Újabb közlemény abból, a mi volt és a mi nincs.
Mit szólanak a régiek mindezekre? Holmi egyetmás,
a mi volt is van. A mi nem volt, hanem lessz, és
a mi minél előbb szeretnék megérni.)

Hogy volt hogy?
Hajdan a tanárok apa helyett apák vol-
tak a tanuló ifjúság irányában, s volt is tekin-
télyök, plane egyik híres pataki tanár előtt a
furmányos székér is kitért az országton,
most leginkább pedans Orbáliusok, és a kik
ilyenek ne csodálkozának, ha nem környézi
óket a közbeszólítottas minbusza. . . . hajdan a
jő család évekig szolgált a jó gazdát, ma jó
cseléd, jó gazda a kő korszakbeli ritkaság
egyirányt s a szolgáltatás esztendő, mint a mesé-
ben, jóformán csak három napból áll. . . . haj-
dan a tudósok viseltek pázsapozmat, most,
ha ugy volna mint régen, tyhá! mennyi ren-
geteg tudósunk lenne! . . . hajdan azt tartót-
ták: pénz emberség, ruha tisztesség, most
pedig azt, hogy a pénz minden. . . . hajdan a
„mezes hetek“ évekét át tartottak, ma már
meg esküvő előtt bevégződnék. . . . hajdan a
proféták és emberhámozok pályabére a kereszt,
most az anticambirozók és tányerálóok ju-
talmá. . . . hajdan az ifjak a szerékek arczán
kerestek a kellenet, bájít és helyzetreméltöz-
ságot, most a telekőnyben kutatóják. . . . haj-
dan a menyasszonyi díszkötönsz nemzedé-
ről nemzedékre szállott s most két három
hó múlva a lombtrágya vagy zsvibvársra vándor-
ló. . . . hajdan pároséldög házastrársak huszontól
ötven éven boldog élet után tartottak ezüst s
illetőleg aranyakodalmat, most midőn a me-
nyecske hamarosan megugrik a háztól s ismét
visszatér, néha kevesebb mint egy év alatt
megvan úgy az ezüst lakodalm, mint az
arany menyegző, s úgy lehet, még a gyémánt
lakzira is rákerül a sor. . . . hajdan a férfiak
viseltek pánczát, ma a nők és hölgyek visel-
nek, csakhogy fájdalom! még sincsenek biz-
tosítva Amor úr delejes nyílvesztől ellen. . . .
hajdan agójkú volt a „Nationalbank“ bankje-
gyeinek, ma nemhogy volna, de még llini is
képtelenség, hogy lehetett volna agójkú. . . . haj-
dan övszemen hát kereskedő volt Nyíregyházán,
ki gyógyne felszámitani hány van jelenleg? . . .
hajdan miylen tüzelt daloltuk „bugyogja van
nyugom, mennyő csapja agyon.“ most sok tel-
vér hazafi élete nem érne egy fületlen pitykés,
ha előbb kívánásá szerint a bugyó és

mennyő között valami testvérrel való
létesülne... hajdan az ösztönös saját valódi
névén nevezte a gyermekét, most a kétkul-
cosság neve idomoság, az arcátlanúság élel-
messég, az elvtagságé magas politika, s az
árulás a haza megmentése... hajdan a ba-
rátság drága kegyadománya volt a jóságos ég-
nek, most alkalmatlan kullans, melytől alig
lehet szabadulni... hajdan, dacára az ellene
alkalmazott szigorú rendszabályoknak, a sza-
badtság és függetlenséget bálványozta hazánk
ifjúság, most — némi kivétellel — a szabad-
ságellenes elemek közé vonult, s vágyai s re-
ményei netovábbja egy kényelmes hivatal...
hajdan, mint régen megirták: hajdan önér-
zettel mondhatjuk diadalmas apáink: tettünk és
vittünk s a haza fényre derült. Most is önér-
zettel mondhatjuk egy-egy betű híján: ettünk
és ittunk, s a haza szépen elült...⁴

Brr! mennyire megváltozott, mennyire
más légkörben mozog a világ. Ha azok a de-
rők jó öregek valahogy szűznehétnének köz-
tünk abból a csönés lakóhelyből, hol nincs
sem hajdan, sem most, — aha hágyakozná-
nak vissza közénk, elzülött, elkoreszult utó-
dok társaságába!

Azonban azt mégis el kell ismernünk,
hogy a jelen helyzet sok tekintetben nagyon
is hasonlít a régihez.

Hajdan feles számmal voltak a társada-
lomban vakok, buták és gonoszok, — no ezek
ma sem hiányzanak. Hajdan azt mondta a
költő: „Isten csodája, hogy áll még hazánk”
— ezt mi is elmondhatjuk. Hajdan azt tartot-
ták Bécshen: „szemnek a vásár, vaknak az
almazina” és „bolondnak a papézis is jó” —

bizony ott ma is azt tartják. És valamint haj-
dan erősen hitték, úgy most is erősen hiszük
hogy a költőket „ha az isten úgy akarja
mint magunk” még is teljesülni fog és kell is
hogy teljesüljön (vajha mielőbb!) a nagy jós-
lat: „Magyarország nem volt, hanem — lesz!”
— z — y —

Czéleti értesítés

A nyiregyházi terménycsarnoknál május hó 13-án
bejegyzett terményárak.

Termény	Piaczi ár.	Kereskedési ár.
Rozs 100 kilogram	6.80—6.90	7.00—7.10
Buza	8.00—8.50	8.00—9.00
Árpa	5.80—5.40	5.50—5.70
Zab	6.80—7.00	
Teufferi	4.30—4.40	4.45—4.55
Rétes	4.30—4.35	
Fab, tiszta fehér	6.00—6.50	
Pukkony	0.00—0.09	5.00—6.00
Káposztarepce	0.00—0.09	
Jemmag	0.00—0.09	
Kömörkő	0.00—0.09	
Kendermag	0.00—0.09	
Mak	0.00—0.09	
Napraforgó olaj 100 kg	00—00	38.00—40.00
Szesz	27 1/4	27

Felolós szerkesztő: ANGYAL GYULA.
Főmunkatárs: VITÉZ MIHÁLY.

Nyilt-tér.

PÁLYÁZAT.

H-Hadház városában folyó 1876-ik év
július hó 1-ő napján felállított állatorvosi
állomásra ezennel pályázatot nyitattik.

Ezen állomás 320 ft. évi fizetés, 80 ft. lakkér
és két öl tűzfaja javadalmazással láttatik el, ezen-
kívül egyesek ha beteg állataikat az orvos
lakására vezetik 20 krajczárt, ha pedig
az orvos a tulajdonos lakására lemegey, 40
krajczárt lesznek kötelesek fizetni, műtétékért
külön díj fizetetik.

Kötelessége lesz a megválasztandó állat-
orvosnak a közgulya, ménés csordák és nyák-
felett a kelő orvosi felügyeletet gyakor-
olni, és a megszártékba kimerendő marhák
levágásuk előtt megvizsgálni s ez utób-
biért meghatározott díjt huz.

Pályázni kívánó orvos urak felkeretnek
kelően felszerelt folyamodványaiknak a folyó
év június hó 15-ik napjáig H-Hadház városi
tanácshoz benyújtására; a megválasztandó állat-
orvos az állomást folyó év július havában
elfoglalni köteles leend.

Kelt H-Hadházon, az 1876-ik év május
hó 6-ik napján tartott tanácsülésből.

H-Hadház város tanácsa.

Kiadta: Csapy Zsigmond,
jegyző.

171 2—3.

H I R D E T É S E K.

BUDAI VIZGYÓGYINTÉZET.

Ezen intézet meglepő széppé van átalakítva s egy új épület által jelen-
tekenyen nagyitva: fekvése a regényes budai hegyektől környezve gyönyörű
és egészségi tekintetben megbecsülhetlen.

Gyógyeszközök: 1. a vizgyógyászat, 2. a villámgyógy, 3. a svédítőnászát;
azonkívül az étkezés (saját intézeti konyhával) és életmód a betegség és gyógy-
módra való tekintettel van szabályozva. E gyógymódok a tapasztalás és tudomá-
ny által a megszámolhatóan gyógyítók folytán első s leghatalmasabb gyógy-
hatányok gyanánt vannak elismervé.

Sikerés gyógykezelésre ajánltanak: idegbetegségek, fájdalmak, migrain,
álmatlanságok, szédülés, szívdobogás, asthma, hűdés, általános s nemí gyenge-
ség, viddáncz; vérhajók: köszvény, görvély, buja, higany, jodkór, alcoholismus,
váltólag, és utóbajai, verszegénység, sápkór, kezdő tüdőbaj, a torok és mell
hurutos állapotai; vérkeringési zavarok, aranyér; gyomor-, bél-, máj-, lép-,
vese-, hólyagbajok; női betegségek (méh- és hysteria) szem-, bőr-, és
csontbántalmak.

Fel nem vétetnek: elmebetegék, máj és hólyagkövek, rák, operációra való
bántalmak, s oly betegek, a kiknél enyhítés és gyógyításra kilátás nincsen.

Az intézet helyiségei vonzó s barátságosak, s benne a tartózkodás igen
kellemes; bő szórakozásról is kellőg van gondoskodva, s azért oly egyének-
nek is ajánlható, a kik az időny alatt egyszerűen fürdő menni óhajtanak, s
e mellett egészségüket edzeni akarják. Ritka előny, hogy az intézetből a fővá-
ros minden helyére omnibusközlekedés által könnyen eljuthatni, s közelében
van a svábhgyi pálya, és zuglitzeti lövasút.

Gyógyítási tekintetben a gyógyintézetii jelleg szigoruan fenn van tartva,
mire névze programmat a t. közönség figyelmébe ajánlom, melyet kívánatra
megküldök. Budapest, I. ker. város major-utca 318. sz.

Dr. Vaskovits János, igazgató tulajdonos.

166. 2—3

Hirdetések

felvételére a legjutányosabb árak
mellett ajánlkozik a „Szabolcs”
kiadó hivatala.

Felvetetnek pedig a hirdeté-
sek kiadó hivatalunkon kívül
helyben még a nagy czukrászda
épületében levő új. Czukor
Márton fűszer és vegyes keres-
kedésében.

A „SZABOLCS”
kiadóhivatala.

Vászon fehérítés.

Tisztelettel értesitem a n. é. közö-
séget, hogy fehérítés végett nyers vász-
onaikat Nyiregyházán Török Péter ur fű-
szer kereskedésébe sziveskedjék átadni,
ki az átvetelkor arról nyugtát ad, egy-
sersmind biztosítom a n. é. közönséget,
hogy tiszta és természetes fehérítéssel fog-
kok szolgální. —

Kelt Rozsnyó, 1876. Május hóban.

Erős Sámuel,
első hazai vászon fehérítő.

2—3.

Az első magy. kir szab. amerikai

ablak és csiga redőny
(Rouleaux) gyár

Budapest, gyárutca 14. sz.

ajánlja készítményeit; u. m. mindennemű kerti
és csiga redőnyöket, mindenféle divatos ké-
szűlékekkel ellátva, bármely ösmeretes anyag-
ból. Kerti (zsalu) redőnyök ára 4 frt 50 kr,
csiga redőnyök ára 2 frt 40 krtól kezdve fel-
felé. Rendelvényeknél keretik a pontos mér-
ték feladása.

162 2—3

Hirdetmény.

Folyó 1876-dik évi, márcz. hó 1-én helyben Nyiregyházán a

Markó Pál-féle

fűszer, nürnbergi és rövidáru kereskedést

a nagy czukrászda épületében átvéven, tisztelettel értesitem a helybeli s vidéki
közönséget, hogy a nevezett üzletet tetemesen megbővitve, saját czégem alatt
folytatom.

Midőn erről a t. cz. közönséget tisztelettel értesíteném, bátor vagyok a
n. é. gazdaközönséget figyelmeztetni, hogy úgy a legfinomabb belgiumi fehér
szekérkenőcs, mind pedig budapesti kőtél és kőtőfékkel a legjobb minőségben
szolgálhatok. Egyszersmind méltányos árak és pontos szolgáltatalm biztosítása
mellett maradtam

Nyiregyháza, 1876. május havában.

alázatos szolgálók:

ifj. Czukor Márton.

3—3

Sthymmel Gyula

rövid- és fehérenemű árak raktára

Budapesten, IV. (belváros) egyetem-utca 1.

ajánlja jól rendezett raktárát

Férfi Oxford színes ingek 1.30, 2.—2.50 kr.
Cretton színes ingek 1.20, 1.80, 2.20 kr.
Legjobb minőségű chiflon ingek drbja 1.30, 1.50, 1.80, 2.20 kr.
Férfi lábraválók magyar és német formában drbja 1 ft, 1.30, 1.50, 2.—kr,
Férfi nyakkendők a legjobb divatban, minden áruban 10 krtól kezdve.

Nők részére a legjobb gallér és kezelők,

SELVEM- és BARSONYSZALAGOK.

Ruhavarráshoz szükséges hozzávaló, Organin, Mousseline, gép-
3—6 czérnák, gombok, és diszek igen nagy választékban.

Vidéki rendelvények pontosan eszközöltnék,